ZPRAVODAJ SPSŠ STROJNICKÉ A SOŠ PROF. ŠVEJCARA, PLZEŇ

Ročník XXVII., školní rok 2022/2023 Číslo 1, září 2022

Podpora tříletých oborů

Petra Mašková

Dne 21. 9. 2022 převzali žáci 1. ročníků oboru Obráběč kovů a Strojní mechanik kufříky s nářadím za přítomnosti zástupců Plzeňského kraje Ing. Vladimíra Kroce, člena rady kraje pro oblast školství a sportu, a JUDr. Jaroslavy Havlíčkové, MBA, vedoucí odboru školství, mládeže a sportu.

Autoři:

- *Ing. P. Mašková*
- *Mgr. J. Pruner*
- *Ing. I. Řežábková*
- *Mgr. D. Špalová*
- *Ing. P. Vlček*
- *Ing. J. Gruber*

Uvnitř tohoto vydání:

Podpora tříletých oborů	1
Den na strojní průmyslovce 22. 6. 2022	1
MechCamp 2022— Letní škola mechaniky	3
Naše škola nově zavedla oficiální instagramový účet...	3
Že bych byl celá léta tak progresivní?	4
Navazující seriál na Rumunsko – díl 1	5
Hasili jsme les	6

Den na strojní průmyslovce 22. 6. 2022

Dagmar Špalová

Ve středu 22. června 2022 se na naší škole opět uskutečnil „Den na strojní průmyslovce“. Tato již tradiční akce byla určena žákům osmých ročníků 1.ZŠ, 2.ZŠ, 31.ZŠ, 34.ZŠ a 17.ZŠ.

Přestože se tato akce jmenuje „Den na strojní průmyslovce“, je určena všem žákům – se zájmem o technické i humanitní vzdělání. Pro technicky nadané žáky si učitelé SPŠ strojnické připravili mnoho zajímavého z oboru mechatronika, dále mohli žáci vidět ukázky z robotiky, pneumatiky, 3D tisku, řízení strojů počítačem; mohli si sami vyzkoušet základy objektového programování, práci v CAD systémech nebo svařování na virtuálním trenažéru od firmy Fronius. Žákům se prezentovala i Západočeská univerzita – Fakulta strojní. Zábavnou formou se jim snažila přiblížit spojení teorie s praxí.

Žákům se zájmem o humanitní obory náš obor Veřejná správa představil svoji náplň

nejen prostřednictvím prezentace a soutěže v Kahoot, ale žáky ZŠ především zaujal detektivní příběh, který museli vyřešit, a tím si přiblížili různá povolání, ve kterých by mohli tento obor využít. Obor Sociální činnost se představil prezentací a praktickými ukázkami - manipulace s klientem (polohování, přesun), péče o novorozence; žáky zaujala i ukázka zdravotní tělesné výchovy, do které se také mohli zapojit. Obor Pedagogické lyceum byl představen prezentacemi svého zaměření - humanistika a tělesná výchova a praktické činnosti si žáci vyzkoušeli při ukázce z předmětu organizace volného času, který je zařazen v oborech Pedagogické lyceum a Sociální činnost. Na památku si vyrobili a odnesli záložku do knihy.

Tato akce představila našim potencionálním žákům všechny naše studijní obory.

Věříme, že den strávený u nás se všem žákům líbil a že se z nich v budoucnu stanou naši studenti.

MechCamp 2022—Letní škola mechaniky

Iva Řežábková

Ve dnech 29. - 31. srpna 2022 se žák naší školy z oboru Strojírenství zúčastnil letní školy mechaniky MechCamp. Pořadatelem již 5. ročníku MechCampu je tradičně katedra mechaniky na Fakultě aplikovaných věd Západočeské univerzity v Plzni.

Letní škola mechaniky je speciálně určená právě pro žáky středních škol, které baví matematika a fyzika a kteří se chtějí dozvědět mnoho nových informací a poznatků z oblasti mechaniky a jejích podoborů, např. o moderních materiálech, dynamice vozidel nebo biomechanice.

Letošní ročník Letní školy mechaniky byl věnován aplikaci poznatků mechaniky v dopravním průmyslu:

- vyšetřování dynamických vlastností vozidel či jejich součástí,
- obtékání vzduchu kolem křídla či vozidla,
- proces odlehčení lopatky tunelového ventilátoru,
- Formule Student,
- mechanika kompozitních materiálů
- řešení úloh dynamiky tekutin.

Děkujeme všem účastníkům, přednášejícím i organizátorům a těšíme se zase za rok na další ročník Letní školy mechaniky!

A jak hodnotí třídenní MechCamp samotný žák?

„MechCamp od vás jako zúčastněného vyžaduje pozornost, čas a chuť rozvíjet své znalosti. Za tuhle daň vás odmění znalostmi z mechaniky, které vysvětlí velmi milí učitelé. Nesetkal jsem se s učitelem, který by nebyl nápomocný. Všemu jsem díky jejich výkladu rozuměl, i věcem, které jsem do té doby neslyšel, přestože se mi do následujícího studia na téhle škole, potažmo vysoké, budou hodit. Myslím si, že vyzkoušet MechCamp by měl každý.“

David Krajči, 2STB.

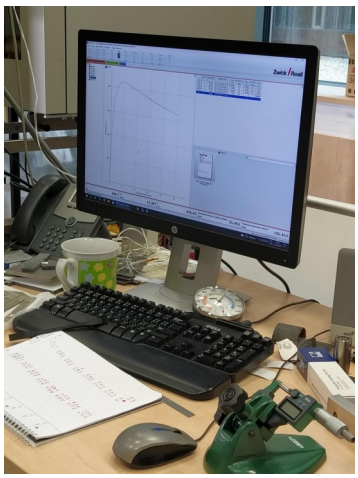

Naše škola nově zavedla oficiální instagramový účet, sledují ho stovky uživatelů!

Jiří Pruner

Moderní doba přináší nové výzvy a příležitosti pro propagaci naší školy. Dávno již nestačí letáčky a informační tabule. V loňském roce jsme se dočkali nových webových stránek, které vypadají moderně a přehledně, jak to dnešní doba vyžaduje. Na konci uplynulého školního roku jsme se s kolegyní Evou Bouhamra zhostili nelehkého úkolu – zkusit propagovat činnost naší školy na sociálních sítích.

Prvotní obavy, zda náš nápad bude úspěšný, byly rychle zažehnány. Instagramový účet naší školy ihned vzbudil nebývalý zájem a k začátku školního roku se může pochlubit více než 800 sledujícími! Tímto počtem patříme k jedné z nejsledovanějších plzeňských škol na této sociální platformě.

Naším cílem je sdílet na Instagramu fotografie z různých akcí, exkurzí, návštěv, nabídnout zajímavé momentky z běžného chodu školy nebo připomenout fotografie z historie. Instagram také nabízí možnost vytváření různých anket nebo publikování krátkých videí, čehož určitě chceme do budoucna více využívat. Zároveň chceme sledujícím z řad stu-

dentů nabízet i nutný informační servis – aktuality a oznámení tak, aby během pár okamžiků byli informováni o všem důležitém.

Velmi nás potěšila spontánnost studentů, kteří nám během letních prázdnin začali na Instagram posílat své fotografie z různých událostí, akcí, festivalů, od moře i z přírody. Přidala se i celá řada našich kolegů, a tak jsme přes léto přidávali desítky příspěvků plné zážitků z letních prázdnin. Bylo to skvělé a moc nás to potěšilo.

Instagramový účet školy naleznete pod názvem „@spstrplz.cz_official“, můžete také využít oficiálních stránek naší školy, kam byla umístěna ikonka Instagramu s odkazem na náš instagramový účet. Těšíme se sdílení dalších zážitků a společných okamžiků ve světě sociálních sítí!

Že bych byl celá léta tak progresivní?

Josef Gruber

Na Internetu jsem našel zajímavý článek, který naznačuje, že by mohl být na obzoru závan zdravého rozumu. Že rádoby „zábavná“, či spíše podbízivá výuka, kterou oplývají základní školy, nevede k dobrým výsledkům, pozoruji už léta. Módní zaklínadlo „týmové práce“ nabízí často spíš možnost se za někoho schovat. Frontální výuka bývá pokládána za zpátečnictví a neschopnost či neochotu učitele učit „moderně“. Ne tak v Británii, God Save the King.

Celý článek, který stojí za přečtení, mi připadá jako ilustrace vývoje ve šroubovici, nesprávně ve spirále. Vracíme se nad výchozí bod a tím se na společném základu dostaneme na vyšší úroveň. Nabídnu pár citátů ze zmíněného článku.

„Školy se tu vracejí k frontální výuce, ale děti nejsou pasivní. Výsledky mají skvělé, říká český učitel žijící v Londýně...“

„Škola, kde se děti učí i to, jak stát v řadě na oběd, a přesto nepůsobí jako kasárna. Učitel dětem látku vykládá, a přesto polovina žáků nespí. Týmová práce a badatelský přístup se spíš omezuje, protože se neosvědčily. Nejdřív jsem se na to díval nesouhlasně, až s odporem. Pak jsem ale tomuto stylu výuky propadl,‘ říká Pavel Bobek. Učí prvňáky v jedné londýnské škole se složitou skladbou žáků – a výbornými výsledky. ‘Je to pragmatismus v tom nejlepším slova smyslu. Dělá se to, co funguje.‘“

„Chování se bere velmi vážně, kázeň tu vnímají jako podmínku pro dobré učení. Také mě udivilo, že rodiče, i ti prostí, projevují o vzdělávání svých dětí velký zájem. Je vidět, že my učitelé jsme pro ně někdo, kdo může jejich dětem pomoci k dobrému životu.“

„Selským rozumem se nedá přijít na všechny fyzikální zákony. Některé nejsou intuitivní. Tím neříkám, že badatelská výuka nebo Hejného metoda jsou špatné. Nejsou, ale nemusí být tak univerzálně efektivní, jak se nyní tvrdí. Samozřejmě že názornost pomáhá a že je třeba provázat výuku s praktickým životem, na to se tady dbá. Ale méně se spoléhá na samostatnost dětí a jejich schopnost se zorientovat. Učitel se nezdráhá předávat dětem hotové poznání, protože díky tomu pak žáci i lépe myslí.“

„Mají to na svědomí i sociální sítě. Vzniklo určité hnutí, které se postavilo do opozice proti tvrzením místní školní inspekce, OFSTEDu. Ta byla před pár lety v takové ofenzivě proti frontální výuce, že razila teze typu „když učitel mluví déle než dvě minuty, je to špatně“. Vzpoura vracela učitele zpátky do centrální pozice. Učitel je v tomhle pojetí nejdůležitější zdroj poznání. Je to ten expert ve třídě.“

„Myslím si, že tenhle obrat nastal taky v souvislosti s tím, jak se tu měří efektivita učitelů. Už nejméně deset let se tu chodí

do tříd, kde se děti naučí nejvíc, a zkoumá se, čím to je."

„Ale není to tak, že by se učitel snažil o diferenciaci výuky, připravoval několik úrovní. Tohle tady taky bylo, ale upustilo se od toho, protože to je pro učitele příliš náročné a zase tolik to nepřináší. Spoléhalo se také víc na týmovou práci ve třídě, ale ta se naopak v tomto pojetí zařazuje spíš zřídka, s výjimkou práce ve dvojicích. Usoudilo se totiž, že je pro učitele nepřehledná a že se při ní některé děti nerozvíjejí dostatečně. V tomto konceptu učitel drží třídu co nejvíc pohromadě."

Celá léta se snažím řídit úslovím „moudří kráčejí rozvážným krokem, ti ostatní kolem nich tančí dobové tance". Uvidíme, jestli u nás někdy vznikne „objevná" vědecká práce, uvedené postupy dostaneme nařízené a budou se inovovat RVP.

Zdroj: https://1url.cz/HrlFP

Navazující seriál na Rumunsko – díl 1

Petr Vlček

Letošní prázdniny byly poznamenané celkovou situací ve světě. A tak sem letos preferoval cesty ve svojí milované vlasti (za kterou považuji i území bratrů Slováků a Zakarpatské Ukrajiny) s odskočením do rovin Polska. Prázdniny byly neobyčejně cestovatelsky (přes zmíněný vnější vliv) vydařené: Blanenský les, Krušné hory, Vsetínsko-Vizovické vrchy, Strážovské vrchy na oblíbeném Slovensku, Jizerské hory a Krkonoše — hory z obou stran hranice, Český ráj to na pohled, odskok do Polska (Balt, Mazurská jezera) a České Slezsko (Jeseníky a Opavsko).

Kromě toho, jak víte, pořádám turistické akce pod záštitou KČT Líně, a tak první díly nového Navazujícího seriálu na Rumunsko se budu věnovat právě našim otevřeným akcím pro veřejnost. Pokud by se někdo chtěl zúčastnit našich akcí, bude vždy vítán. První akce zvaná ABUS (Cestovní kanceláře „dusí" právnicky neziskové organizace. A tak nesmíme naše akce nazývat „turistický zájezd". ABUS je můj výmysl a to Akce s podporou autoBUSu).

Ani první ABUS, který se konal ještě v dubnu 2022. Už byla doba, bez vážnějších omezení, ale přesto se neobešel bez komplikací. Po třech nedělích krásného jarního počasí se obloha zatáhla, prudce se ochladilo a dokonce sněžilo. Předpověď počasí slyšela jedna členka a navrhovala zrušení akce, což nebylo technicky možné z ekonomických důvodů. Stejně se několik lidí odhlásilo, nevím, zda to bylo pod jejím tlakem, nebo se odhlásili sami.

Jednalo se o několikrát přesunutou akci, protože konání dříve znemožnila vládní opatření. Akce měla skončit v minipivovaru v Letinech. Jenže C19 nám udělal čáru přes rozpočet. Pivovarská restaurace ztratila zákazníky a pivovar byl prodán nadnárodní společnosti K-Brewery, která první co udělala, zrušila restauraci. Pivovarská restaurace končila k 31. 3. 2022.

Pohlednice zachycuje Letiny a Lázně Letiny na počátku 20. století.

Nahoře
vlevo: bývalý lovecký zámeček, který byl přestavěn na lázeňský dům
uprostřed: erb rodu Schönbornů, kteří Letiny vlastnili od r. 1794 do konce 1. světové války | *vpravo:* Vila Zdeňka, která byla postavena r. 1900 a zbourána asi r. 1930

Uprostřed
vlevo: malý lázeňský dům postavený r. 1879 a zbouraný asi v r. 1948
uprostřed: pohled na velkostatek a kostel
vpravo: nejstarší budova lázní, postavená poblíž kaple sv. Vintíře

Dole
vlevo: mohutný buk v lázních u cesty do Svárkova
uprostřed: kaple sv. Vintíře | *vpravo:* altán

Naštěstí se podařilo přes starostku OU Letiny zjistit (děkujeme), že 1. 4. 2022 otevírá původní letinská hospoda, kterou zřejmě pivovar svým založením vyřadil z provozu. Měla mít otevřeno až večer, ale podnikatelka nám otevřela od 14 hodin, což se po zvratu počasí velmi hodilo.

Naši turisté se sešli v autobuse a odjeli jsme na křižovatku červené značky se silnicí číslo 20 pod Zelenou Horou u Nepomuka, kde jsem improvizačně dohodl start nejdelší trasy. Doslova jsme se sem doklouzali, protože silničáři na zasněženou silnici nevyjeli. Start další trasy byl v Jarově, kde vystoupila naše skupinka a pak se autobus doslova doklouzal nebezpečnými silnicemi do Libákovic na nejkratší trasu a sklouzl do Letin, kde čekal.

Naše skupinka se vydala po červené značce na Kopaniny. Hustě sněžilo a mimo les foukal silný vítr. Napadlo postupně asi 7 cm sněhu. Viditelnost byla téměř nulová. Z Kopanin jsme pokračovali lesem na Jezevčí skálu. Vítr foukal v lese mezi stromy již méně. Šli jsme dubovou alejí okolo kapličky svaté Rozálie.

Z Jezevčí skály jsme se sněhem, brodili k Velké skále, kde byly objeveny pozůstatky sídlišť chamské kultury, náležející k střednímu neolitu. Kultura umisťovala svá sídla na celkem nezvykle malé osamělé skalnaté suky, či ostrožny. Malá komunita, která na takovém místě žila, pěstovala v okolí obilí a luštěniny. Velká skála je na úpatí hory Bzí, kde má pamětní

desku mistr Václav Koranda, který tu dne 17. 9. 1419 vyhlásil starší Husitský manifest o svobodě slova Božího v českých zemích.

Na skálu se pokouším vylézt, ale sníh mi to nedovolil. Okolo Letinského velkého rybníku pokračujeme do Letin a sháníme místo, kde stojí čekající autobus, abychom se v relativním suchu a teple najedli. Asi po hodinovém odpočinku, zahřáti slivovicí od řidiče, se vydáváme do mrazivého počasí směrem na vrchol Hájek, abychom obešli alespoň západní rameno naučné stezky Čertovo břemeno, což byl hlavní cíl a motivace cesty. Jedním ze zastavení byla kaplička svatého Huberta pod vrcholem. Dalším zastavením byla Kbelnická skála, která byla odtěžena na stavbu silnice v 60. letech 20. století. Kámen, buližník, byl využíván jako silniční kamenivo. Provozovatelem lomu byl národní podnik Silnice Plzeň. Na vrcholu skály bývala rozhledna, od r. 1932 zde stál kříž. Zajímavostí je, že jako vrátný pracoval v lomu poslední majitel letinských lázní, kterému byl v r. 1948 po „slavném únoru“ zabaven majetek. Těžba v lomu skončila asi v r. 1971. Nyní je území vedeno jako výhradní ložisko křemenných surovin a je ve vlastnictví

státu. Příslušníci STB tu v 90. letech pálili usvědčující dokumenty.

Sešli jsme přes pole do obce Kbelnice a dále do zmíněné restaurace v Letinech, kde jsme měli sraz s jedním ze starších účastníků a členů našich ABUSů, bývalým hasičem a dnes včelařem v důchodu.

Západní část stezky, kde je skalní útvar Čertovo břemeno, jsme z důvodu špatného počasí vynechali, v tomto rameni stezky je rozhledna na Kožichu, odkud je krásný výhled po celém kraji. Dnes ale to nemělo díky škaredému počasí cenu. (Psa by nevyhnal, ale takový je život pravého turisty). Navíc jsem tato místa již několikrát navštívil.

Když jsme odjížděli, stála před naším autobusem lékařská záchranná služba. Dvě starší účastnice čekaly na odjezd ve vytopeném autobuse a jedné z nich se udělalo špatně. A tak ji z výletu odvezla sanitka. Smutný konec ABUSu, naštěstí vše dopadalo v dalším čase dobře.

Po 17. hodině jsme se již po suchých silnicích dopravili domů, počasí mělo opět zlom, a i když byla zima, udělala se nádherná viditelnost, kdy z nad Losinou ze silnice bylo vidět po celém Plzeňském kraji.

© 2022 pro školní zpravodaj

Hasili jsme les

Josef Gruber

V době, kdy hořelo České Švýcarsko, a přihlouplí turisté rozdělávali další oheň, jako by jednoho bylo málo, jsme si udělali rodinný výlet do Písku, mého „druhého rodného města“.

Kromě návštěvy města mého srdce (a kavárny La Sabbia, což je italsky písek a dělají tam správně espresso lungo) jsme si vyšlápli do okolí, konkrétně na Malý Mehelník, menšího brášku Mehelníku Velkého. O něm už bylo na stránkách zpravodaje pojednáno, jen připomenu, že se jedná o území, kterému vládne skřítek Pimon, pán a vládce Píseckých hor.

Po výstupu na nenápadný Malý Mehelník, kde jsme byli poprvé, jsme se rozhodli (názory manželů, zprvu rozdílné, se postupně sbližují, až konečně ty její nabudou vrchu) dojít opětovně i na Mehelník Velký. Je to jen kousek, leč těžký průběh puberty našeho syna zavelel ke vzdoru, neboť on tam byl relativně nedávno (to je tedy pravda…). Následník, jenž je opatrný na větší než malý počet kroků, se nasupeně odebral zpět k autu, odkud posléze volal, že jej přepadla velká potřeba, náležité pomůcky jsou zamčené v autě, a kdy prý dorazíme. Pravil jsem potměšile, že to má za to, dorazíme později a nechť použije listí. Je v přírodě všude, určitě ho pozná podle zelené barvy.

Velkého Mehelníku bylo dosaženo po nedlouhé procházce, na vrcholu jsme spočinuli mezi balvany poblíž Pimonovy sluje, ale o pár metrů dál jsme zahledli výhružně vypadající sloup kouře. Po bližším ohledání jsme viděli velké ohniště, podle cedule sice legální, ovšem v době enormních veder použité před pár hodinami zcela nezodpovědně. Kusy dřeva, na které pražilo slunce, to braly se vší vážností a už slušně žhnuly. Ohniště bylo obložené poleny, prostě byli jsme pár okamžiků od maléru. Vodu jsme už neměli, tedy jsme udělali, co se dalo. Využili jsme blátivé cesty ve stínu, žhnoucí dřeva jsme zahrabali do bláta, prostě nějak jsme si poradili.

SPŠ strojnická a SOŠ prof. Švejcara, Plzeň
Klatovská 109
301 00 Plzeň

Telefon: 371 510 811 - vrátnice
Fax: 371 510 825 - sekretariát
E-mailové adresy: viz web - Kontakty

www.spstrplz.cz

Cestou zpátky jsme se dočkali Pimonovy odměny. Takové hřiby jsem v životě neviděl. Veliké, naprosto netknuté. Doslova jsme o ně zakopli, protože rostly vedle cesty. Vpravdě královský dar vládce Píseckých hor.

Skutečná frustrace...
(foto JG)

Zpravodaj připravuje J. Gruber (gruber@spstrplz.cz). Za obsah příspěvků odpovídají autoři.
Toto číslo vyšlo v září 2022.